

Nr 3 2020



Foto Isaac Gonzalez
Fångst i Karibien: Wahoo 1.40m & 16kg

Med Naranja över atlanten

En annorlunda sommar

Hur många gånger har vi sagt eller hört ett uttalande som det i rubriken under detta år. Corona och Covid-19 är ord som ingen lär ha missat och effekten av detta virus har varit mycket allvarligt för många. För klubben innebär det i första hand att årsmötet flyttades i omgångar och slutligen genomfördes som ett digitalt möte där alla fick en möjlighet att yttra sig genom att skicka ett mail med kommentarer. När årsmötesdagen kom var det bara några positiva kommentarer om att det var ett bra sätt att genomföra mötet på under dessa förhållanden.

Att under våren ha några andra träffar var naturligtvis inte heller aktuellt. Vi hoppades att situationen skulle bli bättre under sommaren och för "Stockholmsgänget" planerades både en eskadersegling och en sensommarträff. För västkusten planerades inga aktiviteter både på grund av coronaläget och mycket få svar på den enkät som vi skickade ut under våren.

Med "coronaanpassade" aktiviteter genomfördes både eskaderseglingen och sensommarträffen på ett mycket lyckat sätt verkar det. I tidningen hittar du reportage från båda aktiviteterna.

Efter sommaren blev ju tyvärr inte coronaläget något bättre utan i stället blev det en andra våg av smittspridning och skärpta restriktioner. Det var därför aldrig aktuellt att arrangera några aktiviteter inom klubben under hösten.

Hur det blir till våren är det ju ingen som vet och vi får i första hand antaga att det blir oförändrade förutsättningar och anpassa oss efter det. Blir det bättre är det bara att tacka och bocka. Även i år är det årsmötet som kommer att drabbas i första hand, efter jul och nyår kommer styrelsen att planera för lite olika förutsättningar, en plan A och en plan B och kanske ytterligare en plan C.

Något vi börjat vänja oss vid i "dessa tider" är att ha möten och träffar via digitala media och det kommer vi säkert att fortsätta med även efter coronatiden. Kanske kan det vara ett sätt för oss som en geografiskt spridd klubb att ha träffar som fler kan delta i? Det vi har haft på västkusten och kallat för Teknisk träff skulle kunna vara en kandidat till ett sådant möte. Något föredrag skulle också kunna hållas på detta sätt. Vad tycker du? Låter det så intressant att du skulle kunna tänka dig att vara med på det? Kom gärna med tips, idéer och funderingar om detta och även annat som har med klubbens aktiviteter att göra. Skicka gärna ett mail till klubben@oeyc.org och berätta vad du tycker. Eller skriv något i Facebookgruppen så kan ju andra medlemmar kommentera och komplettera.

Segla gôtt, vi kanske ses,

Leif

Årsmöteshandlingar

Signerade [handlingar från årsmötet](#) hittar du på medlemssidorna på webben.

Långsegling med OE 36 Naranja

Sommaren 2018 kom jag hem från min första långtur - Jag och en vän seglade från Göteborg till medelhavet med vår Allegro 27. På grund av tidsbrist sålde vi båten i Barcelona och återvände med flyg. Hemma i Sverige hade jag ett år kvar av mina studier på Chalmers, och under det året spenderade jag all min lediga tid på att förbereda inför ett nytt äventyr - jag ville segla jorden runt.



Ligger för ankar utanför Cozumel efter ensamsegling från Colombia.

I februari 2019 hade jag turen att få köpa en äkta långseglare till OE 36, vars tidigare namn var Liva och redan hade varit runt jorden 2 gånger. Efter en intensiv vår och sommar med förberedelser och båtarbete gav mig ut i slutet av augusti, direkt efter civilingenjörsexamen. Till skillnad från sist gång då det var sommar, var det en kall och mycket blöt upplevelse att segla söderut längs med Europas kust. Dessutom hade jag ingen fast besättning, istället var upplägget en roterande besättning med både vänner och personer jag aldrig träffat förut.



Jag och Malo, och Axel (besättningen) från Mexiko anlant i Saint-Malo efter 2 månader i min båt.

I december kom vi till ön Barbados efter 26 dagar segling från Gran Canaria. Väl där upptäckte jag att något inte var som det skulle med motorn. Och en vecka senare, i Martinique ville motorn inte starta längre. Det visade vara ett huvudlager på vevaxeln som skurit sig. Efter många om och men beslutade jag mig för att köpa en ny motor. Det blev 2 månader av arbete för att installera motorn som inkluderade ombyggnad av motorbädd, ny dränering i sittbrunn, genomföringar, och avgas. Dessutom tog jag chansen att ta ut dieseltanken (i rostfritt stål) och göra en inspektionslucka samt tvätta rent den.



Ny motor installerat på den nybyggda motorbädden.

I början av mars fick jag äntligen lämnat St. Martin. Vi seglade till Santa Marta för att

Vi seglar ...

utforska Colombia innan vi skulle fortsätta till Panama. Men just när jag skulle checka ut från marinan hade presidenten hunnit stänga landets gränser pga corona. Ingen fick lov att varken komma in eller lämna Colombia. Vi befann oss minst sagt i en överklig situation med Panamakanalen stängd för en obestämmd framtid och tvungen att betala hamnavgift i Santa Marta trots att jag praktiskt taget var fången där.



Vi fick besök av ett antal Kaskeloter och andra valar under seglatsen över nordatlanten.

Efter drygt 5 veckor lämnade dåvarande besättningen med ett evakueringsflyg. Men jag valde att stanna då jag varken hade råd eller någon vilja att lämna båten i Colombia. Jag beslutade att avbryta jordenrunt-resan och segla hem. Med hjälp av Svenska Ambassaden i Bogotá fick jag tillslut övertalat hamnkaptenen att ge mig tillåtelse att lämna, och det i form av en "Zarpe" (officiellt papper på att du lämnat landet, även känd som "clearance").



Solnedgången i Santa Marta såg ofta ut såhär.

Det blev en solosegling på 8 dagar till ön Cozumel i Mexiko. Väl där blev jag genomsökt av kustbevakningen och nekad tillåtelse att gå iland med anledning att min "Zarpe" sa att min slutdestination var Göteborg och inte Mexiko.

Jag blev liggandes för ankar i nästan en månad, men som tur var hade jag en båtgranne som kunde handla åt mig och hjälpa mig att laga en mastwinch som gått sönder under seglatsen från Colombia.

Lösningen blev att ta sig till ön Isla Mujeres utanför Cancuns kust, där jag och hamnkaptenen kom fram till en kompromiss - jag fick gå iland för att handla och plocka upp besättning men var tvungen att lämna landet inom 48h. Som tur var hade jag redan organiserat de mesta av inköpen med hjälp av besättningen som jag hade hittat på facebook, en fransman och en venezuelan. Tillsammans seglade vi 30 dagar, från Isla Mujeres till Horta, Azorerna, och slutligen 12 dagar från Horta till Saint-Malo, Frankrike, där jag är i skrivande stund.



S/Y Naranjas finns nu på väggen i Horta marina.

Till de andra där hemma som drömmer och planerar att långsegla vill jag uppmuntra er till att göra slag i saken. Upplevelserna, känslorna, och erfarenheterna jag samlade på mig under resan kommer förmodligen att stanna kvar för resten av livet. Om jag hade gjort om det hela, hade jag lagt mer tid på att se till att motorn, genomföringarna, ventilerna och tanken var i toppskick. Det finns såklart många viktiga grejer att fixa på en båt, men vissa är essentiella, och jag tror det är viktigt att inte bli fast i tanken att allt måste vara perfekt - det är det sällan, och vill man vara säker på att man kommer iväg så är det bäst att ha noggranna prioriteringar.

Segla säkert,
Isaac Gonzalez, 2020-08-05, Text och bild

OEYC kultureskader 9 augusti –13 augusti 2020



Det här är vår (besättningen på Bombibitte Birgitta och Göran Holmqvist) personliga intryck av höstens kultureskader.

Deltagare:

Máire och Håkan Skogstjärna, på OE 36 Isabelle

Lena och ”Beppe” Backlund på OE 32 Livia

Marianne och Jan Heijbel på OE 36 Felicity

Eva och Leif Jonsson på OE 32 Pelikan (Delvis)

Gunnilla och Bengt Guvå på OE 36 Röde Baron

Birgitta och Göran Holmqvist på OE 38 Bombibitte

Dag 1 söndagen den 9 augusti, Hjalmar Bergmans Segholmen

En OE träff som handlar om hur ett besök i Örebro blir ett brottstycke ur ett författarliv och med en doft från skärgårdsö från en tid som just lämnat.

Bengt och Gunilla är på ett besök i Hjalmar Bergman museet i Wadköping, Örebro när de får syn på en uppgift om att Hjalmar Bergman tillbringade många av sina somrar i Stockholms skärgård på ön Segholmen. Fastigheten där Bergman tillbringade sina somrar ägs numera av Fredrik Sandin son till Sven Sandin som var Hjalmar Bergmans allt i allo eller ”fixare” som man numera säger.

Detta är embryot till det som slutar med att en liten skara av OE-seglare sluter upp på denna holme strax utanför Dalarö Skans, inte på fastigheten där Hjalmar B tillbringade sina somrar utan på en grannfastighet därför att geologiska strukturer, vattenstånd mm inte tillåter våra stolta seglare att gå tillräckligt nära för att man med ett elegant skutt skall få torr mark under fötterna. Men dessa otroligt gästfria grannar upplåter sin alldeles nya brygga, och inte nog med det de ser till att vi kan samlas vid ett bord som de ställt i ordning för oss.



Fredrik Sandin och hans fru Liv berättar med inlevelse och med citat från brev om hur Hjalmar B och hans fru Stina levde på Segholmen och lite om hur Fredriks far Sven Sandin fick följa med på Hjalmar B:s sista resa till Berlin där han dog och hur han fick den obehagliga uppgiften att ombesörja att kroppen fraktades tillbaka till Sverige. Liv berättar också om Stinas kamp och kämpaglöd för att tillvarata och sprida Hjalmar B:s verk. Besöket avslutades med ett besök i huset och ett kafferep med bullar och kakor precis som det skall vara på en solig sommarö i skärgården.

Som extra plus kan vi också njuta av Livs välblommande trädgård.



Dag 2 måndagen den 10 augusti, Bullerö.

Morgonsolen skiner vänligt, ett första ögonkast på vattnet, spegelblankt, en glimt på vindexen antyder svaga pustar från norr, alltså kryss precis som prognosen, underbart. Ute på Jungfrufjärden ökar det till en skön bris. Vi klär vår Bombitte i sina segel drar åt skoten och känner hur vinden kränger båten, det börja porla om stäven, ser Röde Baron vackert niga i lovert, ”navigare necesse st”, att segla är nödvändigt!!! Kryssar upp genom skärgården över Jungfrun och snirklar oss mellan öar, tyvärr tillåter inte tiden att kryssa hela vägen då vi inser att vind och väderförhållanden är sådana att fler än vi förmodligen tycker Bullerö vore ett bra alternativ. Väl framme vid ett-tiden besannas just den farhågan, troligen ett hundratal båtar redan på plats. Men just som våra villrådiga hjärnor undrar vart vi ska ta vägen lämnar en båt och

Vi regler...

Bombibitte får in nosen mot en klippa. Väl på plats lyckas vi knö in 4 av fem båtar, vi sidan om Bombibitte, Felicity får plats lite längre bort på samma klippa.



Vi letar oss genom snåren som ligger som en försvarsmur mellan vår klippa och resten av Bullerö och hittar Bruno Liljefors jaktstuga, där Janne Olsén tar emot för en guidad visning. Bullerö har varit bebott åtminstone sen slutet av 1600 talet. Janne berättar att allt är relativt och det som vi uppfattar som det karga livet i skärgården trots allt var bättre än vad många andra hade det speciellt när skördarna slog fel, man hade åtminstone fiske och jakt.





Bruno Liljefors köpte Bullerön år 1908 och byggde sin jaktstuga där han och hans familj vistades på somrarna. Det mytomspunna "Bullerölaget" bestod bland annat av Bruno Liljefors själv, Anders Zorn, Albert Engström, och flygbaronen Calle Cederström. Bullerölaget glada dagar upphörde då Calle Cederström kraschat och omkommit i Ålands hav 1918.

Bullerö säljs sedan till Torsten Krüger som låter konstnären Ture Tideblad beskriva bullerölagets maskulina fester på takbalkarna i jaktstugan.

Dag 3 tisdagen den 11 augusti, Möja.

Även denna dag lyser solen men vattenspegel är lätt upprörd trots att vi ligger i lä för nordan som nu har ökat till frisk. Nästa fjärd att börja tampas med är den mer obekanta Gråskärs Fjärden. Vi tar ett rev och håller Bombibitte i strama skot, efter det lilla kaos som alltid uppstår innan alla tampar retts ut, och gums och gubs är på sina platser, så njuter vi även denna dag av porlet och draget i skoten men vinden är lite stängare nu, säger till oss nu måste ni sköta er, inget slarv, för då minsann att få ni se på andra bullar.



Väl ute på fjärden får vi besked att Livia har fastnat i en kabel och Röde Baron avvaktar för att se hur det går. Problemet löste sig efter att Beppe lyft kabeln, dykt och fäste en tamp under den så att han kunde frigöra ankaret.

I våra planer hade vi siktat in oss på Ramsmora på Möja men den hamnen är inte att tänka på med rådande vind så vi väljer att gå till Kyrkviken väl medvetna om att den är trång och populär. Samma sak här som på Bullerö hamnen full, ingen plats!! Men historien upprepar sig en båt går och vi får in Bombibitte till bryggan så småningom lyckas vi få in 4 av sex båtar till bryggan, Livia och Pelikan lägger

Vi regler ...

sig på en klippa. Pelikan har nu anslutit till eskadern efter att haft motorproblem och missat de två första hamnarna.



Nu blir det en 3 km promenad till nästa mål Roland Svensson museet, där Britt Fogelström ger en Corona kram och hälsar oss välkomna.

Roland Svensson (1910-2003) rännstensgrabben som hamnade i skärgården av en slump. Han målade tavlor som man ser vad de föreställer och var inte PK på den tiden men var även författare och forskare i skärgårdsliv förr. Lite kuriosa var att Roland Svensson och Sven Lundin (numera 'Sven Yrvind) möttes på Tristan da Cunha, ett möte som var oplanerat och ganska syrligt enligt båda. Lite kuriosa är att Beppe är god vän med Sven och hade för besöket frågat Sven vad han tyckte om Roland, "en bra tavelmålare som inte borde syssla med "annat", ungefär så för att var lite diplomatisk.



Besök på Wikströms fisk för middagsintag och återgång till båtarna i den ljumma sommarkvällen är också skärgård, värt att lägga i den lilla lucka som finns kvar av minnet.

Dag 4 onsdagen den 12 augusti, Rödlöga.

Återigen sol. Vinden har vänt till svag pust från syd, alltså medvind.

Ingen spinnaker ingen genua på Bombibitte, så vi får vackert tålmodigt se på när övriga båtar drar iväg med det ena seglet större än det andra Beppe hissar 3 segel för säkerhets skull. Men strunt i det - är väl ingen tävling eller prestige eller??? Vinden ökar så småningom och vi lyckas faktiskt att inte komma sist fram men spelar roll, ingen tävling var det ju.

Vi seglar ...



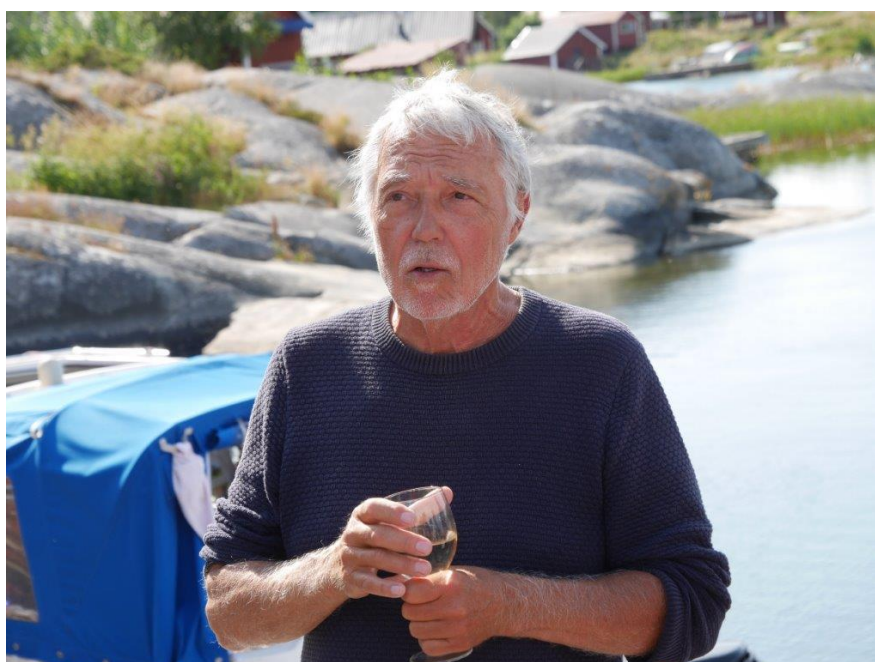
Ett svårslaget, generösitet och välkomnande som Kent Ekberg och Kajsa visar när de tar emot med dragspel och en reserverad brygga.



Kent är OE seglare och har OE 32 Lady Day. En förutsättning för att vi skall få ligga vid bryggan är att vi inte använder öppen låga ombord, varför matlagning och morgonkaffe inte kan fixas om bord. Men Kent och Kajsa välkomnar med snittar och vin så problemet är löst. Men morgonfikat då, lätt som en plätt. Kent och Kajsa ställer upp varmt fika på bryggan nästa morgon bara att ta med smörgåsen. Man blir nästan stum av deras generositet och fångslad av deras positiva och vänliga personlighet. Anita har varit på Rödlöga sedan tonåren på 60 talet och kan ön med dess historia. Hon visar oss runt bl.a. till den berömda handelsboden som ägs gemensamt av öborna. Detta är öns hjärta och centralstation. Anita berättar om många människoöden som på bild ser romantiskt ut men som i verkligheten kunde var mycket tragiskt, ensamma kvinnor med män som likt Gusten hellre jagade och drack. Män med dålig social kompetens som blir utfrysta. Men också om spritsmugglare och tullare som lekte katt och råtta.



På kvällen serverar Kent och Kajsa rökt lax med Kajsas fantastiska potatissallad.



Kent hälsar välkommen

Dag 5 torsdagen den 13 augusti, Lidö.

Dagen börja med en tur i en öppen snipa till Enskär.



Enskär är en ö strax innanför Rödlöga med tre hus utan el och rinnande vatten, varav ett ligger i en av de mest fantastiska trädgårdar man kan tänka sig. Trädgården tillhör landskapsarkitekten Torsten Wallin. Torsten visar oss runt, berättar hur han får växter från omgivningen och andra mer exotiska att växa och trivas. Trädgården består av flera rum som skiljs åt med naturliga ”dörrar” och ”väggar”





Efter en getskuttande återtåg längs de mjuka klipporna tar Kent och Kajsa oss tillbaka till Rödlöga, där skulle vi ha velat dela ut många goa fysiska kramar men tyvärr vi får nöja oss med Corona typen.

Vinden har vänt igen. Vi siktar på Lidö. Bombittes besättning väljer järngenuan (den enda genuan om bord) resten kryssar, vi kommer fram till en nästan tom brygga utanför Lidö Vårdhus.

Håkan har läst på i en tjock bok av Sven Hedin och berättar om Bengt Oxenstjärna eller Resare-Bengt som han kallades efter att varit och besökt bl.a Persien. Efter många äventyr där han bl.a rånades på alla ägodelar återvänder han till Sverige- Lidö ägdes av Resare -Bengt. Tack Håkan för ditt fina och engagerade förmedling av Resare Bengt äventyr.

Eskadern avslutas med middag på Lidö Vårdshus.



Dag 6 fredagen den 14 augusti, Särso utanför Finnhamn

Men färden gick vidare till Särso, där vi deltog i OEYCs sedvanliga sommarträff, där hela bryggan stod reserverad för oss. Fin kväll.

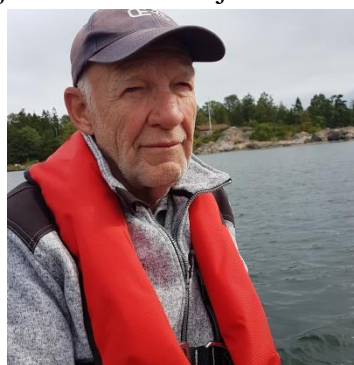




Ett Varmt Tack från oss till er alla som deltog och berikade vår eskader.

Ett särskilt tack till Kent och Kajsa på Rödlöga som förberedde, ordnade och diskade, ni finns i vårt minnesarkiv för fina upplevelser.

Också ett särskilt tack till Bengt som gjort det mesta av jobbet för att eskadern skulle bli av.



Hälsningar från Birgitta och Göran på Bombibitte

Kort reportage från östkustens (sen)sommarträff

Årets sommarträff hängde, som mycket annat i år, på den berömda gärdesgården. Hamlets "att vara eller inte vara" kändes som en passande sinnesstämning under våren. Till slut kom beslutet "vi kör". Fråga nummer två blev: Var?

Då OEYC:s kultureskader avslutades i samband med sommarträffen förväntades ganska många båtar delta. För en utsocknes kändes sedan beskedet om att vi träffas i Paradiset lite väl avlägset. Dock visade det sig att med Paradiset menas en stor lagun vid Finnhamn. När dagen väl närmade sig var OE-seglare långt ifrån de enda som ansåg att Paradiset var en lämplig hamn. Det var fullt helt enkelt. Plan B visade sig mot förmodan vara en ren fullträff. Egen brygga för våra båtar erbjöds i närbelägna Norra Finnhamn vid Krångelvasskobben (underbart namn).



Utöver eskaderns sex båtar anslöt tre-fyra till beroende på om man räknar Tiger och Julias snabbvisit eller inte. Alltså totalt nio till tio båtar. Då solguden visade sig i hela sin härlighet inleddes dagen i skuggan på, vad som antas vara, sedvanligt manér: bubbel och snacks.

Nog med trevligheter, nu blev det dags att tävla i femkamp! Lagen mixades mellan båtarna, något som alltid är trevligt. Bland grenarna (rent

bokstavligt NB!) tävlades i sjömansmässiga färdigheter såsom att kasta kotte i hink, uppskatta avstånd mellan träd, gissa löv, göra mening av bokstäver samt faktiskt även lite knopkunskap.



Innan sedvanlig grillning på kvällen var det fri hopp och lek under eftermiddagen. Grillarnas täta os bildade en stämningsfull och aromrik fond till vår matplats som avsiktligt valdes med så många höjdmeter till godo som möjligt. Allt för att kunna njuta av den dalande solens varma strålar. Under middagen kungjordes resultatet i femkampen. Ett resultat som idag är något diffust i minnet. Något lag vann, ett annat lag kom tvåa och ytterligare några

kom på tredje plats. Men, det viktiga är inte att tävla, utan det viktiga är att vinna som vi sa.

Innan träffens upplösning på söndagen var det dags att fika. Denna svenska institution som vi varmt omhuldar. Undertecknad med besättning hade dock lång väg hem till väntande ekorhjul. Därför kan det varken bekräftas eller dementeras hur många sorters kakor det egentligen bjöds på. Vår tidiga och tysta

avgång rönt viss besvikelse hos delar av den kvarvarande skaran, men vi hoppas på förståelse och på återseende ett annat år!

Håkan och Máire Skogstjärna, text och bild



Annonsera gratis

Du kanske skall sälja båten, letar efter en fin OE-båt eller vill sälja eller köpa några tillbehör. Då är det ju bra att veta att det är gratis för medlemmarna att annonsera på klubbens webb. Skicka ett annonsmanus till [webbansvarig](#) så lägger han in det på annonssidorna.

Facebook

Och är det goda tips du vill ha så skall du gå med i klubbens Facebookgrupp.

Alla önskas nu

GOD JUL
och ett
BÄTTRE NYTT ÅR

OE Yacht Club of Scandinavia

Styrelse verksamhetsåret 2018

Leif Lexell OE32 031-26 25 17
Ordförande, medlemsmatrikel
Bengt Guvå OE36 0703-65 38 51
Sekreterare
Marianne Heijbel OE36 0708-80 02 24
Ostkustaktiviteter
Beppe Backlund OE32 0704-80 84 33
Webbansvarig
Fredrik Mossberg OE32 0705-60 31 78
Kassör, västkustaktiviteter
Ann-Sofie Gustafsson OE32 070-6693099
Information

Föreningens adress:

Leif Lexell,
Bildsnidaregatan 3
415 74 Göteborg

Plusgiro: 84 81 37-6
OEYC account details:
IBAN: SE98 9500 0099 6042 0848 1376
BIC: NDEASESS

Webb: www.oeyc.org

Klubbflaggan

Flaggan har blå text på vit botten och formatet 27x20 cm. Den hissas i styrbords sejnfall. När vi beställde nya flaggor kunde vi genom goda kontakter inom klubben få ett lägre pris av en ny leverantör, därför kostar flaggan numera endast 125 kronor. Beställ via klubbens PG 84 81 37-6 och ange ”kod 2”.



E-postadress

Har du meddelat rätt e-postadress? Det mesta av klubbinformation går numera ut via e-post. Vid viktig uppdatering av webbsidorna skickas automatiskt ett e-brev med information om att det kommit in något nytt. Därför är det viktigt att vi har rätt e-postadress

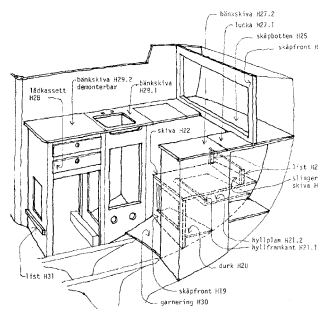
Annonsera

Du vet väl att man som medlem kan annonsera gratis på vår webb? Sätt ihop din annonstext och skicka den till vår webmaster Beppe. Gå in på webben och kolla!

Bygghandboken

Sören Oldebäcks fina bygghandböcker för OE32, OE33 och OE36 är i format A4, omfattar ca 100 sidor och innehåller detaljerade skisser på båtarnas inredning samt materialförteckningar. Handboken kostar 150 kr + 50 kr för porto och emballage.

Beställ via klubbens PG 84 81 37-6 och ange ”kod 3, 4 eller 5”, beroende på vilken bok du vill ha.



Klubbkepsen

Kepsen som togs fram till 40 årsjubileet finns nu att köpa. Kepsen är mörkblå med vit broderad logotyp mitt fram. Bak är det ett justeringsband med kardborrelåsning. Den kostar 125:-. Beställ via klubbens PG 84 81 37-6 och ange ”kod 7”.

